

Занимљива занимања

КАД ПОРАСТЕМ, СКАКАЋУ ПО КРЕВЕТУ

На крају сваког дана, ронилац под пуном опремом ускаче у воду и у нарочиту мрежу сакупља изгубљене лоптице које се вероватно нису надале да ће поново угледати светлост дана

осао. Једна од најобичнијих ствари на свету. Још као деца свуда око себе видимо људе који сваки дан иду на нешто што се зове посао. Знамо да су за то плаћени и да је то једна од ствари које ћемо и сами једног дана имати срећу да радимо. И зато журимо да порастемо и успут упознамо што више занимања не бисмо ли изабрали оно савршено. Како одрастамо, схватамо да је листа могућих професија прилично дугачка и увек постоји једна ствар која нас највише привлачи, зато што је опасна или узбудљива.

Кад порастем бићу астронаут, балерина, археолог, писац, глумица, суперхерој. Уз мало труда и вере у себе, ниједно занимање није немогуће достићи, али чињеница је да већина занимања која постоје ипак не нуде онолико пустоловина колико се надамо.

Међутим, за оне који су порасли, а још нису одлучили шта ће да буду по занимању, она већ поменута листа знатно се проширује и то ставкама за које вероватно никада нисте ни чули. Али када их будете прочитали, сигурно ћете рећи себи: „Па да. Неко мора и то да ради.“

Њушкало пазуха

Најмиришљавије место у сваком граду вероватно је парфимерија. У њу залазе и мушкарци и жене у потрази за дезодорансом који ће их заштитити од непријатних мириса, а истовремено се уклопити у њихову личност. То може да буде нежни мирис руже, за сваки дан, или мало јача арома мошуса за посебне прилике. Мушкарци могу да изаберу неку сигурну формулу за дане када намеравају да се баве спортом.

Али иза шарених бочица и небројених нијанси мириса налазе се стручњаци који уз помоћ хемије праве мешавине које могу да се изборе са знојем који производи наше тело. Наука је унапредовала толико да се производња парфема и дезодоранса сада обавља машински, али и даље није измишљен вештачки нос. Према томе, у том тиму научника постоји један који ће, на добровољцима, морати да провери делотворност направљеног производа. Статистичари кажу да ће само једна у десет формула бити она права. Заправо, само ће један од десет пазуха бити миришљав, а на пазушном њушкалу је да одреди који јесте. И, наравно, за то бива плаћен.

Испитивач намештаја

На први поглед, то би могла да буде особа која испробава издржљивост или безбедност столице или кревета, али не. Задатак ове особе је да утврди да ли је одређени комад намештаја довољно удобан. Можда се чини да је то посао из снова, али често може да буде веома заморан.

Састоји се из два дела. У првом делу испитивач мора сатима да лежи или седи у најразличитијим, унапред задатим, положајима. Често на себи има и мале електричне уређаје који прате рад његовог срца, напетост мишића и крвни притисак. Уколико има среће, понекад му је дозвољено и да скаче по кревету. После овога следи други део. То је велики број истраживања с питањима која имају за циљ да утврде за који положај је намештај најпогоднији и који су му недостаци. Овај посао уштеди индустрији намештаја велике суме на годишњем нивоу. Од када је уведено ово радно место, број притужби и непродатих делова намештаја знатно се смањио.

Музар змија

Годишње око педесет хиљада људи широм света умре од уједа змије. Због тога научници многих земаља непрестано раде на проналажењу противотрова. Многи су већ откривени, али постоји много врста отрова који су још тајна. Да би се брзо радило на прављењу противотрова, потребна је велика количина отрова.

Ту на сцену ступа музар змија. Иако звучи смешно, овај посао није нимало наиван. Змију треба ухватити за главу, растворити јој чељусти и зубе ставити на гумену опну која је разапета преко бочице за узорак. Чим су зуби изложени толиком притиску, змија ће да испусти отров. Током овог подухвата, колико год онај ко га обавља био нежан, животиња ће се уплашити и никад се не зна како може да реагује. Ипак, сазнање да овај опасан посао може да спасе многе животе, улива потребну храброст онима који се одваже да га обављају.

Маскота

Да ли сте се икада запитали ко је заправо у костиму великог медведа или пчелице, на кошаркашком, фудбалском или неком другом игралишту? То није залуђени обожавацац неког тима, него за то плаћен професионалац који мора да испуни много услова да би добио ово радно место.

Мора да буде доброг здравља и у кондицији. Костими су веома тешки и у њима је загушљиво и мрачно. Поред тога, особа не сме да буде стидљива, али ни раздражљива. Навијачи противничког тима знају да буду веома непријатељски настројени према маскотама, па јадни меда мора да истрпи много увреда, а понекад и коју бачену ствар. Маскоте имају и професионалне тренере који с њима вежбају плесне кореографије и разне трикове.

Није ретка појава да маскота постане и познатија од играча, као на пример Пиле бејзбол тима из Сан Дијега које је једина маскота која има своју бејзбол карту, раме уз раме са Џоом ди Мађом и Едијем Марејем.

Модел за делове тела

Ако сте одувек желели да будете модел, а нисте имали одговарајуће одлике (висина, тежина), можда још има наде. Постоје људи који имају изузетно лепе руке, стопала, нокте или косу. Они су веома добро плаћени као модели само тих делова тела, и у реклами или на фотографији уопште не видимо њихово лице.

И овај посао има недостатак јер морате да обратите посебну пажњу на делове тела помоћу којих зарађујете. Тако је посебним уговорима моделима руку забрањено да носе тешке предмете или да се упуштају у било шта што би могло да их повреди, тако да су лишени играња лоптом или коришћења шиваће машине. Чак се прибегава и високим свотама осигурања, па имамо нос од осам милиона долара и језик од „само” 300.000.

Поред лепих модела постоје и они с ружним деловима тела, који су такође плаћени да позирају. Без њих преображај не би могао ни да почне.

Спасилац лоптица

У многим луна-парковима главна занимљивост је мини-гольф, а права игралишта за голф могу да буду велика и по 1000 квадратних километара. Саставни део ових терена су разне препреке и врсте земљишта, песак, трава, брдашца, увале и – вода. Најчешће вештачка језера, али и праве реке или море. Број лоптица које заврше у води не може ни да се израчуна.

Зато, на крају сваког дана, ронилац под пуном опремом ускаче у воду и у нарочиту мрежу сакупља изгубљене лоптице које се вероватно нису надале да ће поново угледати светлост дана. Важно је лоптице извадити што пре да би након сушења биле поново употребљиве за игру. Овај посао веома је важан и из еколошких разлога, јер рибе и други водени становници могу да прогутају лоптице.

Можда изгледа безазлено, али ово необично занимање до сада је однело неколико живота.

Чистач жвака

Сигурно вам се десило да лепог летњег дана шетате парком, седнете на клупу, прелистате новине и, управо кад покушате да устанете, схватите да сте сели на жваку. Зато је неопходно да сваки парк има чистача жвака. То није хемијски препарат, него човек овог необичног звања.

Опремљен слично истеривачима духова из познатог филма, с уређајем на леђима, попут ранца, чистач обилази клупе и с њих уклања залепљене жваке. Ово вероватно није ни лак ни занимљив посао, али неко и то мора да ради. Зато, следећи пут када будете хтели себи да уштедите труд и залепите жваку испод клупе, немојте. Прошетајте до канте, умотајте је у хартијицу и баците.

Можда смо вам дали подстрек за будући посао. Или смо вам проширили хоризонте и уверили вас шта сигурно никада нећете хтети да радите. Без обзира на одлуку, битно је да схватимо да у послу не постоји најслабија карика. Сваки је посао важан и са собом носи неку одговорност. Чак ни најмање послове не може да обавља било ко. Сви они изискују вештину, храброст или упорност и, морате да признате, сваки од њих носи у себи мало пустоловног духа. Чак и пазушно њушкало. У ствари, поготово пазушно њушкало.